

15-11

15.

BLAUMUT

El primer arbre del bosc
(autoeditat)

L'univers oníric de **Blaumut** va calar fort amb el debut *El turista* (Picap, 2012), i les expectatives s'han complert amb escriure al segon disc. Un còctel excels de pop-rock, arranjaments clàssics profunds i escenaris incerts que s'acosten a l'impressionisme més genuí.

14.

SOPA DE CABRA

Cercles

(RGB Suports)

El repte dels gironins ha estat posar-se a prova. S'han desafiat a ells mateixos 14 anys després per garantir estar a l'altura de la seva pròpia llegenda. Ben tornats, miren enrere amb nostàlgia però afronten un pop madur, lluny del fervor rocker adolescent.

13.

BIKIMEL

Morir d'un llamp

(Satélite K)

Els dons de **Bikimel** tenen a veure amb la creació d'un bell univers líric i una veu excepcional. El blues'n'soul propi desemboca en una cançó d'actitud rockera, amb un fort protagonisme de la

interpretació vocal i instrumental.

12.

ASPENCAT

Tot és ara

(Halley Records)

La València rebel segueix viva i atenta per traslladar els anhels d'una societat més madura i social a través de la música. **Aspencat** consolida un discurs sonor que barreja reggae, electrònica, rap i drum'n'bass, sense oblidar els sons d'arrel a través del llaüt i els arranjaments de corda.

11.

PI DE LA SERRA

Dues tasses

(Temps Record)

Pi de la Serra mira enrere per donar una nova dimensió a clàssics com "Verda" (en temps en què ja no hi ha censura ja canta "Merda"), reivindica el blues i escriu noves cançons que no tenen res per envejar del seu armari històric. Joan Pau Cumellas (harmònica) i Amadeu Casas (guitarra) acompanyen de nou un personatge que encara ?posa a caldo'. Imprescindible.